

===== Γιαννιά =====
Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

=====

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 7ην 'Νοεμβρίου 1971
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν; 21.45 - 22.15

=====

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

=====

139₂

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μου, θὰ σοῦ πῶ κάτι πού δέν θά τό πιστέψης...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί νά μήν τό πιστέψω ; "Όταν μιλάμε γιά τὴν παλιὰ 'Αθήνα, εἶμαι ἕτοιμος νά πιστέψω τό κάθε τί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί τόσο εὐκολοπιστία ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν πρόκειται γιά εὐκολοπιστία, μά γιά λογική. Κάθε πρωτεύουσα στόν κόσμο, χρειάσθηκε αἰῶνες γιά νά γίνῃ μεγάλη πολιτεία. "Όμως ἡ 'Αθήνα, σύμφωνα μέ ὅσα λέμε καὶ ὅσα ἀκούνε οἱ ἀκροατῆς μας, μεταμορφώθηκε σέ μεγάλη πόλι, ἀπό χωριό πού ἦτανε μέσα σέ λίγες δεκαετίες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νομίζω ὅτι ἀρχίζεις νά μπαίνης στό νόημα. Κι' ὅμως ἐπιμένω ὅτι θά σοῦ πῶ κάτι πού δέν θά πιστέψης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ἐγώ σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶμαι ἕτοιμος νά πιστέψω τά πάντα, ἔστω κι' ἂν πρόκειται νά μοῦ πῆς ὅτι ὁ ξεροπόταμος ὁ 'Ιδισσός πλημμύρισε κι' ἔπνιξε κόσμο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπούμ !...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί μπούμ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εβανες διάνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί διάνα ; Πέτυχα τίποτε ; "Εβαν~~α~~ καμμιά σωστή μαντεία ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αρχίζω νά πιστεύω ὅτι πρίν καθήσωμε νά κουβεντιάσωμε, πηγάζεις σέ καμμιά φλυτζανοῦ, σέ καμμιά χαρτορίχτρα καὶ σοῦ

φανερώνει τί πρόκειται νά σοῦ πῶ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σέ χαρτορίχτρα καί σέ φλυτζανοῦ δέν πηγαίνω βέβαια, μά ἔχω πάρει τό σύστημα τῆς κουβέντας, τόν ἀέρα τῆς συνομιλίας μας καί καμμιά φορά μαντεύω τί πρόκειται νά μοῦ πῆς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶσαι παμπόνηρος Γιάγκω. Μοῦ εἶπες πρίν ἀπό λίγο ὅτι δέν θά σοῦ φαινότανε παράξενο ἂν σοῦ ἔλεγα ὅτι ὁ ξεροπόταμος ὁ 'Ιλισσός πλημμύρισε καί ἔπνιξε κόσμο. Γιατί τό εἶπες αὐτό ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Διότι κάποτε ἐδιάβασα ὅτι ὁ 'Ιλισσός ἦτανε ποταμός πηγάζων ἐκ τοῦ 'Υμηττοῦ καί ρέων πλησίον τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν. "Αἰα ὁ 'Ιλισσός εἶχε κάποτε νερό, ἀδιάφορο ἂν ἔμετς οἱ νεώτεροι τόν βρήκαμε τελείως ξεροπόταμο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συγγνώμην. 'Εσεῖς οἱ νεώτεροι τόν βρήκατε ξεροπόταμο. 'Εμετς τόν θυμόμαστε μέ λίγο νεράκι καί μέ πολλά βατράχια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιὰ νά ὑπάρχουν πολλά βατράχια, σημαίνει ὅτι τό νερό δέν θά ἦτανε καί τόσο λίγο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικά δέν ἦτανε καί τόσο λίγο. "Ὅπως δῆποποτε δέν μπορούσε νά πνίξῃ ἄνθρωπο. Μά μιά νύχτα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἔγινε μιά νύχτα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά νύχτα, νύχτα ἱστορική πού ἔμεινε γνωστή μέ τό ὄνομα : Νεροποντή τοῦ 'Αγίου Φίλιππα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στάσου Δημήτρη, ἐπειδὴ ἔω ἕνα γνωστό μου πού λέγεται Φίλιππος, ἔτυχε νά θυμῶμαι ὅτι ὁ "Άγιος Φίλιππος ἐροτάζεται στίς 14 Νοεμβρίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβῶς. Γι' αὐτήν τήν τραγική νύχτα θέλω νά σοῦ μιλήσω. 14 Νοεμβρίου τοῦ 1896 !... 'Εδῶ κι' ἑβδομήντα πέντε χρόνια "ὄσοι λίγοι βέβαια ἀθηναῖοι εἶναι ἑνενηντα ἔτων, θά πρέπη νά τήν θυμοῦνται αὐτήν τήν τραγική νύχτα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί ἔγινε ἐπί τέλους στίς δεκατέσσερις Νοεμβρίου 1896 ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εβρεξε. Μά δέν ἦτανε βροχή αὐτός ὁ κατακλυσμός. "Ἦτανε ἕλλο πρᾶγμα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ήτανε δηλαδή ;
 ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό πού σου είπα ; 'Ο δεύτερος κατακλυσμός. Λές και είχα-
 νε ανοίξει καταρράκτες του ούρανοϋ και ρίχνανε νεράκι μέ
 τᾶ τουλούμια. 'Ο 'Αλλισσός δέν ήτανε τότε σιεπασμένος ὡπως
 σήμερα. Μπροστά στό Στάδιο περνούσε ἕνα βαθύτατο ρέμμα
 μέ μιᾶ μοναδική μαρμαρένια γέφυρα, στήν εἴσοδο του Σταδί-
 ου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω τί θά ἔγινε. Τό νερό τῆς βροχῆς πού κατέβασε
 ἡ καταρράκτης ὁ 'Υμηττός, θά διωχτετεύθηκε στόν 'Ιλισσό πού
 θά φούσκωσε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πλημμύρισε κυριολεκτικά. Καί κατεβάζοντας τόσο νερό, παρέ-
 συρε ὅ τι εὑρίσκε στόν δρόμο του, ἀδόμη καί μερικά σπιτά-
 κια πού ήτανε κτισμένα στίς ὄχθες του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Υπήρχανε σπίτια στίς ὄχθες του 'Ιλισσοϋ ;
 ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σπίτια... μερικά καλυβόσπιτα. Κᾶ τί νομίζεις ; Τό Στάδιο
 ήτανε τό ἀκρατο οἰκοδόμημα τῆς 'Αθήνας, ὁ τελευταῖος σταθ-
 μός. "Οσοι θέλανε νά πᾶνε περίπατο μακρινό, λέγανε : Πήγα-
 με ὡς τό Στάδιο. Πῶ πῶ... τόσο μακριά ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό Παγνράτι ;
 ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιό Παγνράτι ; 'Υπήρχε Παγνράτι ; Μερικά περιβόλια μέ
 δένα δεκαπέντε καλύβια ἢ μικρά σπιτάκια. Στήν σημερινή πλα-
 τεῖα του Παγνρατίου, ὑπήρχε ἕνα ἐξοχικό κέντρο μέ μιᾶ κλη-
 ματαριά, ὅπου καταφεύγανε οἱ ἐρωτευμένοι μέ φόβο καί τρόμο
 βέβαια... γιατί δέν ήτανε ἀπίθανο νά συναντήσουνε καί κανέ-
 να λύκο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λύκο ; Κυκλοφορούσανε λύκοι στό Παγνράτι ;
 ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν είπα ὅτι κυκλοφορούσανε κοπάδια, μά καμμιά φορά τύχαινε
 κάποιος πεινασμένος λύκος, νά φτάσῃ ἕως τό Παγνράτι ν'ἀρπά-
 ξῃ καμμιά κότα ἀπό κανένα κοττέτσι ἢ καί καμμιά γάτα. "Ομως

οι έρωτευμένοι δέν λογαριάζανε ούτε τήν ένδεχόμενη συνάντησι μέ λύκους, άφου μάλιστα έγραφε και ο 'Αχιλλεύς Παράσχος κάτι σχετικό Διάβασέ το Γιάγκο για νά πεισθής...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή φοβοϋ Μαρία, έλα, περιπάτει
μέ άσπασμούς οι πόνοι, όλοι θα σβηθοϋν
κι'έν βρεθοϋν και λύκοι, κάπου εις τό Παγκράτι
τούς έρωτευμένους θα τούς σεβασθοϋν !...

Μή φοβοϋ Μαρία... θα μās περιμένη
κάπου ένός πλατάνου, δροσερά σκιά
Ίσως και οι λύκοι να 'ναι έρωτευμένοι
και γι'αίτό πηγαίνουν τόσο μακριά !
Βέβαια, αυτό είναι ένα ψοκουμένο που κατηφορίζανε και λύκοι
στό Παγκράτι. "Όπως μου έλεγε κάποτε, ότι σ'ένα άλλο άκρατο
σημείο της 'Αθήνας, κατεβαίνανε ληστές.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, στό τέρμα Κυφέλης, στην σημερινή Φωκίωνος Νέγρη, δέν τολ-
μοϋσε να ζυγώση άθηναϊος, γύρω στα 1860, γιατί δέν ήτανε βέβαι-
ος ότι δέν θα άπ αντοϋσε τον λήσταρχο τον Νταβέλη να πίνη τό
καφεδάκι του στό έξοχικό καφενεδάκι της Κυφέλης. "Όμως, πριν
αλλάξωμε γειτονιά, μιά και θυμηθήκαμε τήν Μαρία του Παράσχου,
ας θυμηθοϋμε κι'ένα παλιό τραγοϋδι για κάποια Μαρία που τό
λέγαμε πολύ συχνά οι -άθηναϊοι κανταδόροι.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μαρία... Μαρία...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Απ'αυτά όμως που λέμε βγαίνει ένα συμπέρασμα, ότι ή παλιά
'Αθήνα, έβδομηντα χρόνια πριν, ήτανε πολύ μικρή και περιωρισμέ-
νη πόλις. Συνοικισμοί δέν υπήρχανε. Ούτε Παγκράτι, ούτε Καισα-
ριανή...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καισαριανή ; Τό μοναστήρι της Καισαριανής υπήρχε πάντα και
προκαλοϋσε τό ένδιαφέρον των περιηγητών, μά ή 'Αστυνομία, εί-
δοποιοϋσε τούς περιηγητάς ότι θα 'πρεπε να 'χουν συνοδεία.

- ΓΙΑΝΝΩΔΗΣ Μέ άλλα λόγια ή 'Αθήνα πρίν ένατό χρόνια, ήτανε σχεδόν ζουγκλα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήν τό λές φέμματα, γιατί θυμάμαι πολύ καλά ότι στά 1921, έδω καί πενήντα χρόνια μόλις, κάποιος άθηναϊός πού καθότανε στήν πλατεία του θησείου, σκόψωσε μιá άλεπού στους βράχους της 'Ακροπόλεως... καί νυφίτσες, βρισκόντουσαν πολύ συχνά στίς απηλιές των βράχων. Όμως ξεχάσαμε τό θέμα μας, γιά τήν νεροποντή του 'Αγίου Φίλιππα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αλήθεια τί απέγνε τήν τραγική έκεινή καί καταρρακτώδη νύχτα;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σου είπα, ό 'Ιλισσός πού είχε φουσκώσει καί ξεχειλίσει, παρέσιρε τά σπιτάκια της θχθης του 'Ιλισσου, τά διέλυσε κυριολεκτικά καί ή μικρή 'Αθήνα, έκλαψε τήν έπομένη 27 πνιγμένους.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί λές βρέ Δημήτρη; Είκοσι έπτά χριστιανοί πνίγησαν από τήν πλημμύρα του 'Ιλισσου;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ητανε ένα από τά μεγάλα όμαδικά δυστυχήματα της παλαιάς 'Αθήνας καί φυσικά αυτό είχε έμπνεύσει τους δημοσιογράφους της εποχης εκείνης πού έγραφαν: 'Ο θυμός του περιφρονημένου 'Ιλισσου... ή λί 'Ιλισσίδες νύμφαι έξεδικήθησαν... 'Ο άρχαϊός ναός των Μουσών διαμαρτύρεται.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ο ναός των Μουσών... 'Υπήρχε κανένας ναός εκεί;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο μεγάλος γεωγράφος ό Πausανίας, αναφέρει ότι κάπου εκεί κοντά στό άρχαϊό στάδιο, στήν θχθη του 'Ιλισσου, ύπήρχε ό ναός των 'Ιλισσίδων Μουσών.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τώρα βγάζω κι'έγώ ένα συμπέρασμα. Στήν άρχαία 'Αθήνα ύπήρχε αυτός ό ναός των 'Ιλισσίδων Μουσών... καί στά νεώτερα χρόνια κάπου εκεί είχε γίνει τό θέατρο πού λεγότανε "Αντρον των Νυμφών... "Ετσι δέν είναι;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ετσι άκριβώς. Φαίνεται ότι κάποια έρείπια θά είχανε μείνει από τήν άρχαία εποχή, άφού ό Παράσχος γράφει σ'ένα του σχετικό ποίημα: Νά καί τό "Αντρον των Νυμφών, νά καί τό μονοπάτι άπου εκείνη, σκεπτική μαζί μου έπεριπάτει...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Νά τό τρεχούμενο νερό πού τήν έσταματούσε
τό δέντρο πού τήν ^{προσέβλεπε} και τόσον άγαπούσε
"Ολα τά ίδια, φύλλα δυό σέν είναι άλλαγμένα
και μόνον έλλαξε ό καιρός, έπεινην και έμένα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Δεν ξέρω γιατί μου έρχεται καμμιά φορά σκέψις νά γράφω τούς
έρωτες του Παράσχου.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Τούς έρωτες ; Είχε πολλούς ; Δεν ήτανε μόνο ή Μαρία για τήν
όποια γράφει και ξαναγράφει τώσους στίχους ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Πολλούς λέει ; 'Υπερβολικά ~~πολλούς~~ πολλούς. Κάθε τόσο άγαπού-
σε ό Παράσχος και κάθε φορά πίστευε ότι άγαπάει άληθινά και
για τελευταία φορά. Όμως αύτή ή Μαρία ήτανε ό μεγαλύτερός
του έρωτας. Και ξέρεις ότι δεν λεγότανε Μαρία...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Δεν λεγότανε Μαρία ; Μά όλα του τά ποιήματα για τήν Μαρία
μιλῶνε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Καμουφλάρισμα ποιητικό. Φιά νά μήν φανή για ποιάν έγραφε.
Τό πραγματικά όνομα της Μαρίας αύτης ήτανε 'Αμαλία. 'Αμαλία Σε-
ραφείμ και καταγότανε από τήν Κωνσταντινούπολι ~~από~~
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   "Ητανε όμορφη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   'Ο Παράσχος τήν περιγρ'φει σαν καλλονή, μά δεν μπορούμε νά
τόν πιστέψωμε άφού ήτανε έρωτευμένος. Όμως έχομε ένα ντυκου-
μέντο για τήν όμορφιά της. 'Ο Νικόλαος Σπανδωνής...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   'Ο δημοσιογράφος...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Ναι, έχομε μιλήσει άλλοτε γι'αυτόν, ό Σπανδωνής λοιπόν τήν
χαρακτηρίζει σαν πλάσμα μεγαλοπρεπές. "Ηταν, γράφει, ύψηλή,
ώραία μέ μεγάλα άμυγδαλωτά μάτια και μαλλιά κατάμαυρα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ   Μά ό Παράσχος τήν περιγράφει φθισισῶσαν, χλωμήν και σχεδόν
άνεμον...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Μου φαίνεται ότι από τός έρωτά του δεν ήξερε τί έλεγε.
'Ο Σπανδωνής, ό τρίτος άνθρωπος γράφει ότι ό Παράσχος
μιλῶντας γι' τά μαύρα της μαλλιά έλεγε διαριῶς...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θά έκπλαγῆς όταν σου πῶ ὅτι ξέρω τί ἔλεγε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν θά έκπλαγῶ καθόλου. Ἐσύ Γιάγκο μου κοντεύεις νά γίνης πιά ἀθηναῖος ἀπό μένα. Τί ἔλεγε λοιπόν ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐναρωτιέμαι διαρκῶς, όταν κοιτάζω τά μαλλιὰ της :
"Ἐβενος εἶναι ἄραγε ;" Ἐβενος ἢ γαγάτης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά ἕναν τέτοιο ἔρωτα ἀξίζει νά θυμηθοῦμε κανένα αἰσθηματικό παλαιό τραγοῦδι. Λόγου χάριν τά δύο πουλάκια...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μάλιστα, πολύ κατάλληλο : Δύο πουλάκια εἴμαστε, τά δύο ἀγαπημένα, μά πέρασε ἕνας κυνηγός καί σκότωσε τό ἕνα...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Δύο πουλάκια εἴμαστε
τά δύο ἀγαπημένα
μά πέρασε ἕνας κυνηγός
καί σκότωσε τό ἕνα...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐαναγυρίζομε στούς ἔρωτες τοῦ Παράσχου. Τήν Ἀμαλία Σεραφεῖμ τήν γνόρισε ὁ Παράσχος σέ ἡλικία δεκαοκτώ ἐτῶν. Ἦτανε τόσο νέα καί ὀμορφη, τόσο ἀγνή ὥστε τήν ἐρευτεθήκε μέ τό πρῶτο. Τῆς ἔγραψε ἕνα γράμμα... Πέντε μέρες τό εἶχε στήν τσέπη του χωρὶς νά μπορῆ νά τῆς τό δώση. Ἀλλαξε φάνελλο γιατί ὁ ἀρχικός φάνελλος εἶχε στραπατσαρισθεῖ. Τελικά κατάφερε μέ χίλιες δυσκολίες νά τῆς τό δώση. Κι' ἡ Ἀμαλία τοῦ ἔστειλε ἀμέσως ἀπάντησι. Τόν εἶχε προσέξει κι' αὐτή καί τοῦ ἔγραψε ὅτι τῆς εἶχε κάνει ἐντύπωσι... Μά ξέρεις Γιάγκο γιατί τά λέμε ὅλα αὐτά ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ἔν δέν ἤξερα, κατάλαβα. Μιλούσαμε γιά τόν Ἰλισσό. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τό πρῶτο ραντεβού τοῦ Παράσχου μέ τήν Μαρία ἢ τήν Ἀμαλία ὅπως λεγότανε θά ἐγινε στό ἀντρον τῶν Νυμφῶν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάγκο. Ἀπό διάννα σέ διάννα πηγαίνεις. Μά χίλια βάρσανα κατάφερε ὁ Ἀχιλλεύς Παράσχος νά τῆς ἀποσπάσῃ ὑπόσχεσι γιά μιὰ συνάντησι. Ποῦ ἄλλοῦ, παρά στήν ἐρημιὰ τοῦ ἄντρον τῶν Νυμφῶν...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί πῆγε ἡ ὁμορφὴ Μαρία ἢ Ἀμαλία ; ἢ πῆγε σ' αὐτό τό περίφημο ραντεβού ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶναι μία ἀπό τίς πιό ρομαντικές ἱστορίες τῆς παλαιᾶς Ἀθήνας. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀμαλία ἢ Μαρία ὅπως τὴν ἀποκαλοῦσε ὁ Παράσχος ἀπεφάσισε νά πάη στήν συνάντησι πού τῆς ζητοῦσε ὁ ποιητής. Πῆκε σ' ἓνα κλειστό ἀμάξι, λαντώ, γιατί μόνιπα δέν ὑπῆρχαν ἀκόμη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καί μέ χίλιες προφυλάξεις, νοιώθοντας τὴν καρδιά της νά ἀκῶα κυπαῖ ἀπό τόν φόβο της, πῆγε στό ραντεβού. Κατεβαίνει ἀπό τό ἀμάξι... γύρω της ἐρημιά... ψυχὴ δέν φαίνεται. Μονάχα ὁ Ἀχιλλεύς Παράσχος τὴν περιμένει, ὁ Παράσχος πού εἶχε πάει μιά ὥρα ν ρίτρε στό ραντεβού καί τὴν περίμενε μέ ἀγωνία.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φαντάζομαι τὴν συγκίνησί του...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἦρουν μικρός πού ἔκουγα ἀπὴν τὴν ἱστορία ἀπὸ τόν μακαρίτη τόν Σπανδωνῆ. Το πρῶτο ραντεβού εἶχε καί συνέχεια. Ξανασυναντήθηκαν τρεῖς τέσσερις φορές καί τελικά ὁ Παράσχος ἔβαλε κάποιον φίλο τῆς οἰκογενείας Σεραφεῖμ νά ζητήσῃ τὴν Ἀμαλία σέ γάμο. Ὁ πατέρας της ἔκουσε τὴν πρότασι μ' ἐνδιαφέρον. Τί δουλειά κάνει ὁ κύριος Παράσχος ; ἐρώτησε. Φυσικά ὁ φίλος ἀποκρίθηκε ὅτι εἶναι ποιητής... Καλὰ ποιητής, μί τί δουλειά κάνει ; Ποιητής... καμμιά ἄλλη ἐργασία. Γράφει ποιήματα.

"Ἐξω φρενῶν ἔγινε ὁ πατέρας τῆς Ἀμαλίας. Ποιήματα ; Καί θά δώσω ἐγὼ τὴν κόρη μου σ' ἓναν πού γράφει τραγουδάκια ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἔτσι τό συνοικέσιο ἐναυάγησε καί ὁ ἔρωτας μαζί...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὁχι ἀκόμη. Ἡ Ἀμαλία πῆγε σε δύο τρία ραντεβού ἀκόμη.

Ὁ Παράσχος κρατοῦσε διαρκῶς τό γαντοφορεμένο της χέρι καί τό φιλοῦσε ἐπάνω ἀπὸ τό γάντι. Καί μια μέρα, σέ κάποια ἀπ' αὐτές τίς συναντήσεις, τοῦ ἐπέτρεψε νά τῆς φιλήσῃ τό χέρι χωρίς γάντι...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Του επέτρεφε νά τῆς φιλήσῃ τό χέρι χωρίς γάντι. Φαντάζομαι τήν εὐτυχία τοῦ Παράσχου. Θά πετοῦσε στά σύννεφα κρατῶντας στά χέρια του τά τρυφερά χεράκια τῆς Ἀμαλίας, γυμνά χωρίς γάντια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά ἡ εὐτυχία του αὐτή, ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη ὅταν ἡ Ἀμαλία τόν παρεκάλεσε νά κρατήσῃ τά γάντια τῆς γιά ἀνάμνησί τῆς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τά γάντια τῆς γιά ἀνάμνησί τῆς. Δηλαδή τόν ἐγκατέλειπε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τοῦ εἶπε τίποτε τέτοιο. "Ἦθελε τοῦ εἶπε νά τοῦ κάνη ἓνα ἐρωτικό ὄρωρο γιά νά τήν θυμᾶται πάντα, γιά νά ἔχη κάτι δικό τῆς... καί τοῦ χάρισε τά γάντια τῆς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στάσου καί κάτι μοῦ θυμίζει αὐτή ἡ ἱστορία μέ τά γάντια. Νομίζω ὅτι ὁ Παράσχος πῆρε τά γάντια καί ἔγραφε ἐκεῖ, ἓνα αὐτοσχέδιο ποίημα : Εἰς τά χειρόκτιά τῆς...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάγκο. Εἰς τά χειρόκτιά τῆς... Τό θυμᾶσαι τό ποίημα;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Αν μοῦ πῆς τήν ἀρχή, ἴσως νά τό θυμηθῶ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χειρόκτια, χειρόκτια, χειρόκτια δικιά τῆς
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χειρόκτια πού ἐκάλυπταν τά χέρια τά λευκά τῆς πού πάντοτε θά τά κρατῶ σφικτά καί θά φαντάζομαι ὅτι τά δύο τά χέρια τῆς κρατῶ καί τά ἀσπάζομαι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Πῶς τήν χαρακτηρίζεις λοιπόν αὐτήν τήν ἐποχή ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εἶναι ἀνάγκη νά τήν χαρακτηρίσω ἐγώ ; Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ κόσμος ζοῦσε τότε μιά ἐποχή ἀπόλυτα ρομαντική. "Ἐνα ζευγάρι γάντια ἔκαναν τόν ἐρωτευμένο ν' ἀναστενάζῃ καί νά γράφῃ ποιήματα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως ὁ πατέρας τῆς Ἀμαλίας, αὐτός ὁ Σεραφεῖμ, πλούσιος ἔμπορος ἀπό τήν Κωνσταντινούπολι, κάθε ἄλλο ἦτανε πᾶρά ρομαντικός. Κι' ὅταν κατάλαβε ὅτι ἡ κόρη του ἐξακολουθοῦσε νά ἀγαπᾷ τόν Ἀχιλλέα Παράσχο, ἀγρίεψε πραγματικά...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μήπως τήν κλείωσε στό δωμάτιό της όπως ό Ξενόπουλος τήν Φωτεινή Σάντρη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνον αυτό ; "Ομως γιά τήν ώρα, ἄς θυμηθοῦμε κανένα σχετικό τραγοῦδι πού νά κατρεφτίζη τήν ψυχική κατάστασι τοῦ Παράσχου πού ἄρχιζε νά καταλαβαίνει ὅτι θά τήν ἔχανε γιά πάντα τήν 'Αμαλία του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τραγοῦδι σχετικό ; "Α, τό Δέν μ'ἀγαπᾶς... δέν εἶναι ~~εἰς τὴν ἀνάμνησιν~~ κατάλληλο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάνκο. Καλύτερο δέν μπ οροῦσε νά βρεθῆ.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Δέν μ'ἀγαπᾶς... δέν μ'ἀγαπᾶς...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ανυπομονῶ νά μάθω τί ἔκανε ὁ πατέρας τῆς 'Αμαλίας ὅταν εἶδε ὅτι ἡ κόρη του ἐξακολούθησε ν'ἀγαπᾶ τόν Παράσχο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐλαβε μέτρα ἀύστηρότατα. Πρῶτον δέν τῆς ἐπέτρεπε νά βγῆ ἔξω μόνη της παρά μονάχα μέ νηοπομπή...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νηοπομπή ; Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συνοδεία συγγενῶν, τήν μητέρα της, τήν θεία της, τόν ἑαυτό του. Δεύτερον τῆς ἀπηγόρευσε νά πλησιάζη κἄν σέ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βέβαια, γιατί θά μπορούσε νά περάση στόν δρόμο ὁ λεγόμενος καί νά συνεννοηθοῦν μέ τά μάτια. Καί τρίτον ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποῦ τό ξέρεις ὅτι ὑπάρχει καί τρίτον ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά ἔτσι πού ἄρχισες, πρῶτον δεύτερον... φαντάσθημα ὅτι θά ὑπάρχη καί τρίτον.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τρίτον τῆς ἐπέβαλλε νά γράψῃ ἕνα γράμμα στόν Παράσχο καί νά τοῦ δώσῃ τά παπούτσια στό χέρι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ φυσικό. 'Αφοῦ τοῦ ἔδωσε πρῶτα τά γάντια της, ἦταν ἐπόμενο νά τοῦ δώσῃ καί τά παπούτσια στό χέρι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάνκο, πολύ χροῦσμορ κάνεις τώρα τελευταῖα καί ἀρχίζω νά σέ φοβᾶμαι...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Νά μήν πῶ κι' ἐγώ ἕνα ἀστεῖο ; 'Εσύ λές τόσα καί τόσα. "Ομως γιά πές μου, τί ἀπέγινε ; Τό γραφε τό γράμμα ἢ 'Αμαλία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἐννοοῦσε νά τό γράψῃ μέ κανένα τρόπο. Φώναξε, ἔκλαψε, τσι τοίρισε, ἀπέιλησε ὅτι προτιμᾷ νά σκοτωθῇ, μά τό γράμμα δέν θά τό ἔγραφε. Τελικά... ὁ μπαμπᾶς ἐπεβλήθη καί τό γράμμα ἐγράφη καί ἐστάλη καί τό πήρε ὁ Παράσχος στό μέρος ἐκεῖνο ὅπου τήν περίμενε γιά τό ραντεβοῦ τους.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί ποιὰ ἦτανε ἡ ἀντίδρασί του ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιητική καί ρομαντική : "Ἐνα τετράστιχο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τετράστιχο ; "Α ναί... τό ξέρω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αὐτό τό ξέρεις ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ε, τί νά κάνωμε ; "Ετυχε κάποτε νά τό διαβάσω καί τό ξέρω μόνο πού δέν τό θυμᾶμαι καλά καλά... "Αρχισέ το ἐσύ, νά τό τελειώσω ἐγώ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μίαν αὐγήν ἐγείρεται ψυχρά καθώς ἡ λήθη καί γράφει : Ἐῖσαι ἐλεύθερος. Δησμόνει με καί ζῆθι... Καί πέμπει εἰς φίλον παλαιόν, εἰς φίλον λατρευμένον...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (πολύ ἀργά) Τόν κεραινόν εἰς φάνελλον εὐώδη κεικλεισμένον !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Τόν κεραινόν εἰς φάνελλον εὐώδη κεικλεισμένον... Σήμερα αὐτός ὁ καθαρευουσιάνικος στίχος μᾶς φαίνεται κωμικός. Σκέψου ὅμως ὅτι τότε, τόν ἔμαθε ὅλη ἡ Ἑλλάδα χωρίς νά δημοσιευθῇ, ἀπό στόμα σέ στόμα καί αὐτός ὁ στίχος ἔγινε παροιμιώδης : Τόν κεραινόν εἰς φάνελλον εὐώδη κεικλεισμένον. Θά εἶχαμε κι' ἄλλα νά ποῦμε γιά τόν Παράσχο, μά ἡ ὥρα δέν μᾶς παίρνει Γιάγιο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ἐχεις δίκαιο. Μόλις προλαβαίνομε νά ποῦμε κανένα τραγοῦδι ἀκόμη, ἕνα τραγοῦδι παλαιό μά κάπως εὐθυμο μιά καί τελείωσε ἡ ἐρωτική περιπέτεια τοῦ Παράσχου ὅχι δραματικά...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Δέν σοῦ τό 'πα περδικοῦλα...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά εἶπαμε κι' ἀπόψε Γιάγιο μου. 'Αρεβουάρ λοιπόν γιά τήν ἐρχόμενη Κυριακή νά θυμηθοῦμε τό ἐπεισόδιο πού ἔγινε ὕστερα ἀπό τό κεραινό πού ἦτανε κλεισμένος σέ φάνελλο...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "ΑΣ περιμένω λοιπόν γιά τήν ἄλλη Κυριακή καί ἄς περιμένουν μαζί καί οἱ ἀκριαταί μας...